

gubreler kişi başında, meyve veren ağaçlarda sıralar arasına, genç ağaçlarda ise taş izdüşümüleri çevresine gelecek şekilde verilmelidir.

Budama:

İlk üç yılda şekil budaması, verime yatkın ağaçlarda her yıl veya dö yılda bir türün budaması yapılmamıştır. Çan erikleri ve Japon erikleri genellikle yayvan büyümeye eğiliminde olduklarından goble şeklinde daha uygundur. Avrupa erikleri ise daha çok dik veya dik-yayvan gelişiklerinden degeşik doruk dallı şeklinde uygundur. Degeşik doruk dallı şeklinde budaması, özellikle kuvvetli topraklar üzerinde kurulmuş veya kovveili anaç kullanımları ve çok dallanma gösteren çeşitler için en uygun budama şeklidir. Bu şekilde, gövde üzerinde düzenli aralıklarla dağılmış, farklı yönlerde 4-5 ana dal bırakılmaktadır.

Meyve seyreltmesi:

Seyreltme elde veya kimyasal maddelerle yapılır. Erik meyveleri küçük olduğundan elde seyreltme oldukça masraflıdır. Geç olgunlaşan çeşitlerde elde seyreltme hazırlı dokumundan sonra uygulanmalıdır. Diğerlerinde ise genç meyve dokumü sona erince yapılmalıdır. Yeşil olarak tüketilen Çan eriklerinde ağaçlarındaki meyveler aralıklı olarak hasat edildiğinden her meyve toplama seyreltme yerine geçer. Eriklerde kimyasal maddelerle seyreltme elmalardaki kadar başarılı olamamıştır.

Hasat:

Japon eriklerinde hasat zamanı: üst ve zemin renkteki değişime, meyve iriliğine, meyve eti sertliğine, suda eriyen kuru madde miktarına veya tam çiçeklenmeden hasada kadar geçen süreye göre saptanır. Uzak pazarlar için hasat daha erken yapılmalıdır. Çan erikleri çekirdekleri sertleşip belirli bir iriliğe eriştiğinden sonra toplanır. Kurutmalırik erikler ise ağaçta aşırı derecede olgunlaşmış bir miktar suyunu içerip buruşuktan sonra toplanmalıdır.

EGE TARIMSAL ARAŞTIRMA ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜ

P. K. 9 Menemen - 35661 IZMİR

Telefon (0232) 846 1331 (pbx)

Faks (0232) 846 1107

Teleks 832 1293 aari-tr

©ETAE Marmara - 1996

T.C.
TARIM VE KÖYİSLERİ BAKANLIĞI
EGE TARIMSAL ARAŞTIRMA ENSTİTÜSÜ
MÜDÜRLÜĞÜ

ÇİFTÇİ BROŞÜRÜ No: 74

ERİK YETİŞTİRİCİLİĞİ

Dr. Sezer ÖZAKMAN

Birçok degeşik tür sahip olan erik Türkiye'nin her bölgesinde yetişmektedir. Erigin dahil olduğu, *Prunus* cinsi içinde 2000 kadar tür bulunmaktadır. Erik türleri gen merkezlerine göre Avrupa-Asya, Uzak Doğu ve Amerika olmak üzere üç grupta toplanmaktadır. Ekonomik önem olan türlerden *Prunus cerasifera* Ehrh. (Çan erikleri veya yeşil erikler) ve *Prunus domestica* L. (Avrupa erikleri veya kurutmalırik erikler) Avrupa-Asya türlerindendir. *Prunus salicina* L. (Japon veya İtalyan erikleri) ise Uzak Doğu türlerindendir.

İklim istekleri:

Çan erikleri ılıman, soğuk ılıman ve sıcak ılıman iklimlerde yetişir. En uygunu, ılıman iklimdir. Avrupa erikleri, soğuk ılıman iklimleri sever. Japon erikleri ise kişi soğuk geçmeyen ılıman veya sıcak ılıman iklimlere daha uygundur. Çan ve Japon erikleri erken çiçek açtığundan kişi ve İlkbahar donlarından

zarar görebilir. Bu çeşitlerin don tehlikesi olan bölgelerde güvenli bir şekilde yetiştirilmesi mümkün değildir. Kış dinlenme süresi Avrupa eriklerinde 1000 saatin tizerinde, diğerlerinde 600-850 saat kadardır.

Toprak istekleri:

Can erikleri üzerine aşılı erikler yüzeysel gelişen bir kok sistemine sahip olup, genellikle saçak kok meydana getirdiğinden az derin topraklarda da yetişirler. Toprağın alt kısımlarında seri ve geçirgen olmayan bir tabaka bulunmamalıdır. Japon erikleri için en uygun topraklar humuslu, besin maddelerince zengin, yeterli nemle sahip sıcak topraklardır. Ağrı topraklarında Avrupa erikleri, Japon eriklerine göre daha iyi sonuç verirler. En uygun toprak PH'sı 6,5'tür. Can erikleri çeşitli topraklara kolaylıkla uyum sağlamaktadır. Bunlar fakir, kuru ve kireçli toprakları değerlendirdikleri gibi, nemli topraklarda da iyi sonuç verirler. Şeftaliye nazaran kireçli topraklara daha iyi dayanırlar.

Fidan üretimi:

Aşı ile üretilir. Değişik anaçlar üzerine daha çok durgun göz aşı ile açılabilir. Sırgın göz aşı, kakma, yarma ve çoban aşısı da kullanılmakla birlikte, yaygın değildir. Yarma aşının yapılması sırasında kesilen yüzey büyük olduğundan yara güç kapanır, zamk salgılanır. Bu nedenle yama aşı sakincasızdır. Anaç seçimi: toprak tipi, ağaçca verilecek boy, hastalık ve zararlılara dayanma, çeşitle uyusma gibi özellikler dikkate alınarak yapılır. Bugün erik anacı olarak dünyada erik, şeftali, kayısı ve badem çögürleri veya klonları kullanılmaktadır.

Erik çeşitleri için genelde en uygun anaç erik çögür veya klonlardır.

Fidan dikim şekli ve zamanı:

Kendine verimli çeşitlerde her çeşit, bir blok halinde bahçeye yerleştirilmelidir. Kendine kısmen verimli veya kendine kısr çeşitlerle bahçe kurulacaksa, çeşitlerin birbirini tozlayacak şekilde dikilmesi gereklidir. Tozlayıcı oranı 1/9 olmalıdır, ya da iki sıra ana çeşit, bir sıra tozlayıcı çeşit olarak çeşitler yerleştirilmelidir. Kişi ilk geçen ve fazla yağışlı olmayan bölgelerde fidanlar aralık ayından itibaren dökülebilir. Dikim, İlkbahar gelişme devresinin başlamasına kadar devam edebilir. Kişi yağışlı veya soğuk geçen yerlerde ise dikimin İlkbahar başında yapılması uygunudur.

Dikim araklısı:

Kapama erik bahçeleri kare veya üçgen şeklinde dikilir. Eğer erikler diğer meyve türleri ile karışık yetiştirileceksse veya ara ziraati yapılacaksa dikdörtgen dikim şekli uygulanır. Ağaçlara verilecek araklılar toprağın tipine, kullanılan anaca ve çepçeden büyümeye kuvvetine göre değişir. Normal yetişirme sistemlerinde erikler 5x5 m veya 6x5 m araklılarla dikilir. Çit şeklinde yetişirmelerde sıra arası 2,5-3 m, sıra üzeri ise 1-1,5 m olur.

Toprak işlenmesi:

Toprak işleme sistemi bölgenin iklim şartlarına göre değişir. Yağış bölgelerde çayır bitkileri kullanılarak bahçelerde devamlı bir örtü bitkisi bulundurulur. Ortu bitkileri büyütünce büçülürler. Yağış az bölgelerde, erik bahçeleri temiz tutulmaya çalışılır. Bu

bölgelerde bahçeler sonbaharda sürürlür. İlkbaharda toprak tava gelince Şubat sonu veya Mart içinde ikinci defa sürürlür. Mayıs ayında yapılan üçüncü sürümünden sonra sulama kanalları açılır. Ağaçların dipleri çapayla işlenir. Erik kökleri yüzeyel olduğundan derin toprak işlemesinden kaçınılmazdır.

Sulama:

Yıllık yağış miktarı 750 mm'yi geçen bölgelerde, erikler sulanmadan yetişirilebilir. Yağış daha az olan yerlerde sulama yapılır. Erikler saçak kökü oldukça dardır ve kökler yüzeyel gelişiklerinden su istekleri derin kökler meyve türlerine göre daha fazladır. Kuraklığa en dayanıklı olan Can erikleridir. Ege Bölgesinde erik bahçeleri Mayıs ayının ikinci yarısından itibaren sonbahar yağışlarına kadar geçen süre içinde 8-12 günde bir sulanır. Sulama kank, çanak, tava yöntemi veya karışkanak kombinasyonu şeklinde yapılır. Damlama ve yağmurlama sulama sistemleri de kullanılabilir.

Gubreleme:

Verilecek gubre cins ve miktarı yaprak ve toprak analizlerine göre belirlenmelidir. Verime yatkın bir bahçede genel olarak dekara 40 Kg amonyum sulfat (%21), 50 Kg super fosfat (%18) ve 40 Kg potasyum klorür (%60) verilmesi önerilir. Azotlu gubrelerin yarısı kişi sonunda İlkbahar gelişmesi başlanmadan önce, yarısı da hazırlan aylı ortasında kadar verilmelidir. Genç ağaçlarda ağaç başına her yaş için 113-226 gram aktif azot uygulanır. Meyve veren ağaçlarda 8,5-11,2 kg/da aktif azot uygulaması önerilir. Fosfor ve potasyumu